

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

10. Bellorum occasione, multos fiduciâ Dei armari.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

Christianis populo vehementer obfissitis, & Ecclesiastica prælia, sicut belatores Domini fortiter dimicatis. Notum est enim heretica religionis viros, si eis suppetit nocendi licentia, contra Catholicam fidem vehementer insurgere, &c. sed eminentia vestra conatus eorum comprimat, & superbas eorum cervices ingo rectitudinem premit. Nec Religio tantum bellis defenditur, sed pax, sed tranquillitas, sed iustitia, sed salus illorum saepe ipsorum, qui vincuntur, hoc velut remedio aut conseruatur, aut recuperatur. Audi S. Augustinum: Si terrena, inquit, Respub. præcepta Christiana custodiat, ipsa bella sine benevolentia non gerentur, ut ad pietatis iustitiam pacatam societatem viatis facilius consulatur. Audi ipsum S. Spiritum: Pro iustitia agonizare pro anima tua, & usque ad mortem certa pro iustitia, & Deus expugnabis protè inimicos tuos.

X.

a Reg 17.45.

Hic septima cauſa emergit, vt scilicet, in bellis quoque omnipotentiam & auxilium Dei discamus agnoscere, implorare, laudare; atque inde magna spe & fiducia armati in hostem procedamus, sicut processit olim regno dignus pastor, incrmis iuuenis, contra armatum gigantem, dicens: Tu venis ad me cum gladio & hasta, & clypeo: ego autem venio ad te in nomine Domini exercituum, Dei agminum Israel, quibus exprobasti hodie, & dabit te Dominus in manus mea, & percutiam te, & auferam caput tuum a te: & dabo carnem a castrorum Philistijm hodie volatilibus cali, & bestijs terra: refciat oronis terra, quia est Deus in Israel. Et nouerit uniuersa Ecclesia hac, quia non in gladio, nec in hasta saluat Dominus: ipius enim est bellum, & tradet vos in manus nostras. Quod quād luculentē factum sit, perspicue ostendit lætissima victoria subsecuta. Ita olim etiam, quando Iosue pugnauit contra Amalec, cùm lenaret Moyses manus, vicebat Israël: sin autem paululum remisisse, superabat Amalec. Et alio loco dicitur: Nolite metuere, neque timeatis eos: Dominus Deus, qui duxit eum vestrum, pro vobis ipse pugnabit. Et rursum: Quomodo persecutur unus mille, & duo fugient decem millia? Nonne id est, quia Deus suus vendidit eos, & Dominus conclusit eos? Atque iterum: Hac dicit Dominus vobis: Nolite timere, nec panicaris hanc multitudinem: non enim est vestra pugna, sed Dei. Ac infra: Non eritis vobis qui dimicabitis, sed tantummodo confidenter state; & videbitis auxilium Domini super vos, ē Iuda & Ierusalem. Ob eiusmodi singulare

Exod. 17. 11.

Deut. i. 29.

Deut. 32. 30.

2. Paralip. 20.

35.

lare auxilium, Dei opem agnoscens David in illas laudes incaluit: Psal. 17. 38.

Quis Deus prater Dominum? aut quis Deus prater Deum nostrum?
Deus, qui præcinxit me virtute, qui docet manus meas ad prælum, &
posuisti ut arcu arcum brachia mea. Persequar inimicos meos, & comp-
prehendam illos, & non conuertar, donec deficiant. Confringā illos, nec
poterunt stare: carent subtus pedes meos. Et præcinxisti me virtute ad
bellum. Disputat Vegetius copiosè de ijs qui sint maximè idonei

Vegetius III.
1. de re mili-
tari cap. 12. § 8
& seqq.

ad bellum, ratione scientiæ, patrij cæli, constitutionis corporis,
educationis, exercitij. Laudat rei bellicæ artes, quia nemo facile
metuit, quod se bene didicisse confidit. Etenim in certamine, ait,
bellorum exercitatu paucitatu ad victoriam promptior est, quam ruditus &
inducta multitudo exposita semper ad eadem. Postea de diuersitate
patria disputans inquit: Constat quidem in omnibus locis & ignauos
& strenuos nasci. Sed tamē gens gentem præcedit in bello, & plaga ea-
li non tantum ad robur corporum sed etiam animorum plurimum va-
let, & omnes nationes qua vicina sunt soli, nimbis, calore siccantur, ana-
plius quidem sapere, sed minus habere sanguinis dicuntur: ac propterea
constantiam & fiduciam cominus non habere pugnandi, quia metunt
vulnera, qui exiguum sanguinem se habere nouerunt. E contra Septen-
trionales populi remoti a solis ardoribus, inconsultiores quidem, sed tamē
largo sanguine redundantes, sunt ad bella promptissimi. Tyrones igitur de
temperatioribus eligendi sunt plagiæ, quibus & copia sanguinis suppetat
ad vulnerum mortisq; contemptum, & non posse deesse prudentia: que
& modestiam seruat in castris, & non parum prodest in dimicationibus
ni consilys. Hæc & plura ibidem Vegetius differit ad audacem,
fortem, prudentem, vno verbo, bonum militem cognoscendum.
Et vera esse fino. Sed hæc omnia superat auxilium Dei, quod for-
tes facit & prudentes milites; & victoriam affert. Quis enim
vinceret omnipotentem?

Octaua caussa, quia naturali ratione Philosophi, & nomina-
tim Philosophorum Princeps Aristoteles, cognouerunt emolu-
menta belli. Hinc Aristoteles bellum numerat inter ea agibilia,
quæ vita humana utilia & necessaria sunt. *Dimissa, inquit, est via in Lib. 7. Polis.*
negotium & otium, bellumq; & pacem. Et paulò post: Bellum, ait, cap. 14.
gratia pacis, negotium autem gratia otij, necessaria & utilia gratia ho-
nestorum. Ac tursus, Oportet posse & in negotio versari, & in bello,
preferre

XL